

Nr 42.

Av herr **Enhörning**, om förhöjd pension åt f. d. tulluppsyningsmannen O. Reis.

F. d. tulluppsyningsmannen Olof Reis, som den 7 september 1880 antagits i tullverkets tjänst och som blivit utnämnd den 3 oktober 1887 till ordinarie vaktmästare, den 13 maj 1890 till kustuppsyningsman i Piteå och den 18 december 1892 till uppsyningsman vid tullbevakningen i Sundsvall, har innehaft sistberörda befattning till dess han, efter det han den 17 januari 1922 uppnått stadgad pensionsålder, på egen begäran erhöll avsked med utgången av sistnämnda månad och med åtnjutande från och med den 1 februari 1922 av enligt då gällande bestämmelser fastställd pension till belopp av 1,300 kronor för år.

I en till Kungl. Maj:t under nästlidet år ingiven underdånig framställning har Reis hemställt, att Kungl. Maj:t ville tillerkänna honom samma pension, som tillerkänts hans jämnåriga efter genomförandet av tullverkets omorganisation såsom överuppsyningsmän avskedade kamrater i uppsyningsmansgraden, och till stöd för denna hemställan framhållit bland annat följande: Hans anhållan om avsked från tjänsten hade icke föranletts vare sig av bristande intresse för tjänsten eller av bristande förmåga att i den syssla, som fyllt hans liv i nära trettio år, fortfarande på tillfredsställande sätt gagna det allmänna, utan framför allt av hans föreställning om att plikten bjöde honom att lojalt ställa sig till efterrättelse gällande pensionslags föreskrifter om skyldighet att avgå från tjänsten vid uppnådd pensionsålder, ävensom känslan av orätt mot obefordrade tjänstekamrater att genom ett längre kvarstannande i tjänsten utgöra hinder för deras framkomst. Den fulla innebörden av de nya pensionsbestämmelser, som väntades bliva för tullverkets befattningshavare gällande, samt den nedbrytande ekonomiska konsekvens, hans lojala avgång från tjänsten skulle medföra för honom vid jämförelse med andra överåriga befattningshavare i verket, vilka genom några månaders ytterligare kvarstannande i tjänst erhållit så avsevärt förhöjda pensioner, hade då icke stått fullt klar för honom. Av en sådan jämförelse, som nyss sagts, framginge, att överåriga uppsyningsmän, som medgivits att kvarstå och i den nya organisationen uppflyttats till överuppsyningsmän samt omedelbart därefter beviljats avsked, därmed tillerkänts en pension av 2,436 kronor — nära dubbelt mot sökanden — ävensom att överårig vaktmästare, som medgivits kvarstå och omedelbart efter övergång

på den nya staten erhållit avsked såsom uppsyningsman, efter endast någon månads tjänstgöring i denna grad uppbyure en pension av 1,920 kronor — över 600 kronor mer än sökanden, trots dennes trettioåriga tjänstgöring i graden och mångåriga större bidrag till pensionsfonden.

Vid sin nu omförmälta underdåniga framställning hade Reis fogat ett läkareintyg, i avskrift bilagt denna motion, utvisande, att han vid tiden för pensioneringen var vid så god hälsa, att han helt säkert utan men ännu några år kunnat fortsätta sin tjänstgöring.

I underdånigt utlåtande den 8 november 1923 över Reis framställning har generaltullstyrelsen yttrat, att vad sökanden anfört i fråga om anledningen till hans underlåtenhet att söka utverka anstånd med avskedstagandet i avvaktan på blivande omorganisation och löneroglering syntes styrelsen så mycket mer behjärtansvärt, som han, enligt av styrelsen infordrat intyg (av tullförvaltaren i Sundsvall), syntes vid tiden för sitt avskedstagande hava kunnat i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna, och har styrelsen vidare i underdåniga utlåtandet hemställt, att Kungl. Maj:t måtte täckas hos riksdagen utverka pensionens höjande till det belopp, som skulle hava tillfallit sökanden, därest han efter uppnädd pensionsålder medgivits kvarstå och enligt den nya organisationen för tullverket uppflyttats till överuppsyningsman samt omedelbart därefter beviljats avsked, eller 2,436 kronor för år.

Statskontoret har i underdånigt utlåtande den 21 november 1923 yttrat, att, oaktat sökanden åtnjöte författningsenligt pensionstillägg 180 kronor samt å pensionens och tilläggets sammanlagda belopp erhöle dyrtidstillägg enligt de för icke reglerade pensioner fastställda fördelaktigare grunderna, den sökta pensionsförmånen dock skulle innebära en icke obetydlig förbättring av sökandens pensionsförmån ävensom att statskontoret icke ville förneka, att de omständigheter, sökanden till stöd för sin anhållan åberopat, kunde anses i viss mån behjärtansvärda.

Statskontoret har likväl med hänsyn till befarade konsekvenser av ett bifall till framställningen avstyrkt densamma, och har Kungl. Maj:t den 7 december 1923 förklarar ansökningen ifråga icke till någon Kungl. Maj:ts vidare åtgärd föranleda.

Detta enligt alla hörda myndigheters uttalanden behjärtansvärda fall har jag ansett mig böra på detta sätt draga under riksdagens prövning, och får jag under åberopande av det anförda hemställa,

att riksdagen ville bevilja förhöjning av den f. d. tulluppsyningsmannen Olof Reis tillkommande pensionens belopp till 2,436 kronor för år.

Stockholm den 18 januari 1924.

E. A. Enhörning.

Avskrift av avskrift.

Bilaga 1.

Att tulluppsyningsman Olof Reis, som jag sedan flera år tillbaka personligen känner och som jag vid olika tider haft tillfälle att undersöka, vid tiden för pensioneringen var vid så god hälsa, att han helt säkert utan men ännu några år kunnat fortsätta sin tjänstgöring, kan jag härmed med full övertygelse intyga.

Stockholm den 16 oktober 1923.

R. Alnberg,
leg. läk.

Bilaga 2.

Att före uppsyningsmannen vid tullbevakningen härstädes Olof Reis, som enligt gällande bestämmelser i november månad år 1921 till tullkammaren överlämnade sin med tullkammararens skrivelse den 4 samma månad till Kungl. Generaltullstyrelsen insända ansökan om avsked ur tullverkets tjänst från och med den 1 februari 1922, jämväl efter uppnådd pensionsålder kunnat i tjänsten på tillfredsställande sätt gagna det allmänna, intygas härmed på begäran.

Sundsvalls tullkammare den 15 oktober 1923.

Ossian Abrahamsson.
(Stämpel.)

Utan avgift.

Rätt avskrivet intyga:

M. Brimberg. *M. Gullstrand.*
